

SPOROČILO ZA MEDIJE št. 130/23

Luxembourg, 5. september 2023

Sodba Sodišča v zadevi C-137/21 | Parlament/Komisija (Izvetje iz vizumske obveznosti za državljane Združenih držav)

Komisija ni bila zavezana zadržati izvetja iz vizumske obveznosti za državljane Združenih držav zaradi neobstoja vzajemnosti na tem področju

Komisija ima namreč politično diskrecijsko pravico pri odločitvi, ali je smiselno sprejeti tako zadržanje, kadar tretja država določi vizumsko obveznost za državljane ene ali več držav članic

Pravo Unije želi zagotoviti popolno vizumsko vzajemnost. Tako so lahko načeloma le tiste tretje države, ki izvetje iz vizumske obveznosti odobrijo za vse državljane držav članic Unije, deležne takega izvetja za svoje državljane. Kadar pa se tretja država, za katero tako izvetje velja, odloči, da bo v nekem trenutku za državljane ene ali več držav članic določila vizumsko obveznost, ima Komisija diskrecijsko pravico pri odločitvi, ali je zadržanje takega izvetja upravičeno. Komisija torej ni avtomatično zavezana, da zadrži izvetje iz vizumske obveznosti za državljane zadevne tretje države. Sodišče je tako zavrnilo tožbo zaradi nedelovanja, ki jo je Evropski parlament vložil proti Komisiji. Parlament je želel doseči ugotovitev, da bi Komisija morala začasno zadržati izvetje iz vizumske obveznosti za kratkoročno bivanje za državljane Združenih držav, ker je ta država za bolgarske, hrvaške, ciprske in romunske državljane določila vizumsko obveznost.

Vprašanje, ali državljani neke tretje države potrebujejo vizum za prehajanje zunanjih meja neke države članice, je enotno urejeno na ravni Unije. Zakonodajalec Unije, in sicer Evropski parlament in Svet, je namreč sprejel Uredbo¹, v kateri sta določena seznam tretjih držav, katerih državljani potrebujejo vizum, in seznam tistih držav, katerih državljani so iz te obveznosti izzeti.

V primeru, da se tretja država, katere državljani so izzeti iz vizumske obveznosti, odloči tako obveznost uvesti za državljane ene ali več držav članic, Uredba določa večstopenjsko strukturiran „mehanizem vzajemnosti“, ki omogoča solidaren odziv na ravni Unije. Nekaj od teh pooblastil za odziv, kot je začasno izvetje iz vizumske obveznosti, je prenesenih na Komisijo.

Tako izvetje velja za državljane Združenih držav. Ker pa je ta tretja država vizumsko obveznost določila za bolgarske, hrvaške, ciprske in romunske državljane, je Parlament oktobra 2020 Komisijo po tem, ko je podoben poziv nanjo že naslovil leta 2017, pozval, naj to izvetje začasno zadrži. Po prepričanju Parlamenta je bila Komisija na podlagi Uredbe to zavezana storiti. Po mnenju Komisije spornega izvetja v tistem trenutku zlasti ni bilo potrebno zadržati zaradi škodljivih političnih in gospodarskih posledic, ki bi jih tako izvetje lahko povzročilo za Unijo. Zaradi tega je Parlament pri Sodišču Evropske unije vložil tožbo zaradi nedelovanja proti Komisiji.

Z današnjo sodbo je Sodišče, ki je zasedalo v velikem senatu, zavrnilo tožbo Parlamenta.

V skladu z Uredbo namreč **Komisija ni avtomatično zavezana zadržati izvetja, ampak ima na tem področju**

¹ Uredba (EU) 2018/1806 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 14. novembra 2018 o seznamu tretjih držav, katerih državljani morajo pri prehodu zunanjih meja imeti vizume, in držav, katerih državljani so izzeti iz te obveznosti (UL 2018, L 303, str. 39).

politično diskrecijsko pravico. V zvezi s tem mora Komisija upoštevati tri merila:

- rezultate ukrepov, ki jih je sprejela zadevna država članica za zagotavljanje potovanj brez vizumov z zadevno tretjo državo,
- ukrepe, ki jih je Komisija sprejela pri organih zadevne tretje države, zlasti na političnem, gospodarskem in trgovinskem področju, za ponovno vzpostavitev oziroma uvedbo potovanj brez vizumov za vse državljane držav članic,
- posledice zadržanja izvzetja iz vizumske obveznosti za zunanje odnose Unije in njenih držav članic z zadevno tretjo državo.

Sodišče je ugotovilo, da je Komisija ta tri merila upoštevala, preden je sklenila, da ne bo zadržala spornega izvzetja iz vizumske obveznosti. Komisija je glede odnosov z Združenimi državami predvsem menila, da bi zadržanje lahko imelo precejšnje negativne posledice na številnih področjih ukrepanja in sektorjih.

Komisija torej ni prekorachila svoje diskrecijske pravice, ko je ocenila, da ni zavezana zadržati izvzetja iz vizumske obveznosti za državljane Združenih držav, tako da ji ni mogoče očitati nedelovanja.

OBVESTILO: Tožba zaradi nedelovanja omogoča nadzor zakonitosti nedelovanja institucij Unije. Vložiti jo je mogoče le po tem, ko je bila zadevna institucija pozvana k delovanju. Če se ugotovi nezakonitost opustitve, mora zadevna institucija sprejeti ustrezne ukrepe za prenehanje nedelovanja.

Neuradni dokument za medije, ki Sodišča ne zavezuje.

[Celotno besedilo in povzetek](#) sodbe sta objavljena na spletnem mestu CURIA na dan razglasitve.

Kontaktna oseba: Jarosław Zasada ☎ (+352) 4303 2793

Posnetki z razglasitve sodbe so na voljo na „Europe by Satellite“ ☎ (+32) 2 2964106.

Ostanite povezani!

